

„Az Úr közel!”

Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
Szövetsége

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2020. március

A MEÖT közelgő eseményei:

- Március 5. csütörtök 10.00: Számvizsgáló Bizottsági ülés
- Március 6. péntek: [Világimanap](#)
- Március 9. hétfő 10.00: Felügyelő Bizottsági ülés
- Március 9. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- Március 9. hétfő 12.00: Közgyűlés
- Március 11. szerda 12.30: Ifjúsági Bizottsági ülés
- Március 30. hétfő 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottsági nyílt ülés.
Előadó: Dr. Jany János (PPKE BTK)
Téma: Iszlám jog, iszlamizmus — problémák és kilátások

Nyelvlecke

Egyik olaszóra sodrán,
Ím a kérdés felmerült:
Hogy milyen nyelv ez a magyar,
Európába hogy került?

Elmeséltem, ahogy tudtam,
Mire képes a magyar.
Elmondtam, hogy sok, sok rag
van,
S hogy némelyik mit takar,

És a szókincsben mi rejlik,
A rengeteg árnyalat,
Példaként vegyük csak itt:
Ember, állat hogy halad?

Elmondtam, hogy mikor járunk,
Mikor mondom, hogy megyek.
Részeg, hogy dülöngél nálunk,
S milyen, ha csak lépdelek.

Miért mondom, hogy botorkál
Gyalogol, vagy kódorog,
S a sétáló szerelmes pár,
Miért éppen andalog?

A vaddisznó, hogy ha rohan,
Nem üget, de csörtet – és
Bár alakra majdnem olyan
Miért más a törtetés?

Mondtam volna még azt is hát,
Aki fut, miért nem lohol?
Miért nem vág, ki mezőn átvág,
De tán vágtat valahol.

Aki tipeg, miért nem libeg,
S ez épp úgy nem lebegés, –
Mínthogy nem csak sánta biceg,
S hebegés nem rebegés!

Mit tesz a ló, ha poroszkál,
Vagy pedig, ha vágtazik?
És a kuvasz, ha somfordál,
Avagy akár bóklászik.

Lábát szedi, a ki kitér,
A riadt őz elszökell.
Nem ront be az, aki betér ...
Más nyelven, hogy mondjam el?

Jó lett volna szemléltetni,
Botladozó, mint halad,
Avagy milyen ögyelegni?
Egy szó – egy kép – egy zamat!

Aki „slattyog”, miért nem
„lófrál”?

Száguldó hová szalad?
Ki vánszorog, miért nem
kószál?

S aki kullog, hol marad?

Bandukoló miért nem baktat?
És ha motyog, mit kotyog,
Aki koslat, avagy kaptat,
Avagy császkál és totyog?

Nem csak árnyék, aki suhan,
S nem csak a jármű robog,
Nem csak az áradat rohan,
S nem csak a kocsi kocog.

Aki cselleng, nem csatangol,
Ki „beslisszol” elinal,
Nem „battyog” az, ki bitangol,
Ha mégis: a mese csal!

Hogy a kutya lopakodik,
Sompolyog, majd meglapul,
S ha ráförmedsz, elkotródik.
Hogy mondjam ezt olaszul?

Másik, erre settenkedik,
Sündörög, majd elterül.
Ráripakodsz, elődalog,
Hogy mondjam ezt németül?

Egy csavargó itt kóborol,
Lézeng, ödöng, csavarog,
Lődörög, majd elvándorol,
S többé már nem zavarog.

Ám egy másik itt tekereg,
– Elárulja kósza nesz –
Itt kóvályog, itt ténferog...
Franciául, hogy van ez?

S hogy a tömeg miért özönlik,
Mikor tódul, vagy vonul,
Vagy hömpölyög, s még sem
ömlik,
Hogy mondjam ezt angolul?

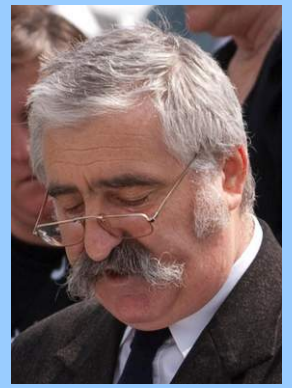
Aki surran, miért nem oson,
Vagy miért nem lépeget?
Mindezt csak magyarul tudom,
S tán csak magyarul lehet...!

Gyimóthy Gábor

Gyurkó József

methodista nyugdíjas lelkész

írta

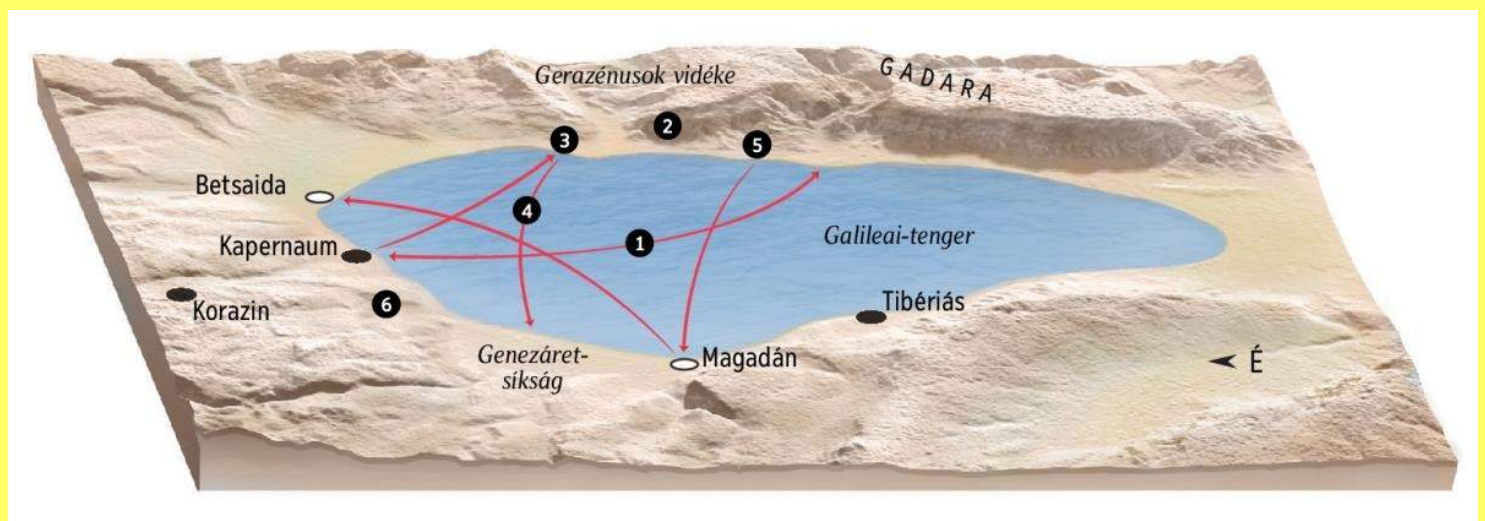

„Mester nem törődsz azzal, hogy elveszünk?”

„Ugyanezen a napon, amikor este lett, így szólt hozzájuk: »Menjünk át a túlsó partra.« Miután tehát elbocsátották a sokaságot, magukkal vitték őt, úgy, ahogy éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak a nyomában. Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: »Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?« Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: »Hallgass el, némulj meg!« És elállt a vihar, és nagy csendesség lett. Akkor ezt mondta nekik: »Miért féltetek ennyire? Miért nincs hitetek?« Nagy félelem fogta el őket, és így szóltak egymáshoz: »Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskedik neki?«” (Márk 4,35-41)

Kedves Testvérek! Jézusnak ez a tette nem csoda volt, hanem messiási jel, amely isteni teljhatalmából tesz bizonyosságot. Ez azt bizonyította, hogy a bűn és a halál elleni harcban Ő a diadalmas. Ennek a jelnek a célja az, hogy az embert hitbeli döntés elé állítsa.

Nézzük meg az eseményt röviden. Jézus egész nap Kapernaumban volt. Tanított, betegeket gyógyított, megkötözött, megszállottakat szabadított meg az ördögnek a bilincseiből. Este azt mondta a tanítványoknak: szálljunk hajóra és menjünk át a túlsó partja. Ez ebben az esetben azt jelentette — ez a folytatásból derül ki —, hogy hosszában szelték át a Genezáret tavát, tehát északdéli irányban. Kapernaum az északi, Gadara, ahova mentek, a déli, délkeleti parton. Ez jó 25 km. Este indulva, nem is olyan kis feladat.

Csendes volt a tó, elindultak. Jézus azon nyomban elaludt a fáradtságtól a hajóban. Egyszer csak **bukószél csapott le az északi parton levő hegyről a tóra**. Percek alatt többméteres hullámokat kavart és a viszonylag kicsi halászbarkát dobálták a hullámok. Sőt, becsaptak a hullámok, azt olvassuk, hogy átcaptak a hajón. Márk megjegyzi, hogy már majdnem megtelt vízzel.

A tanítványok többsége halász ember volt. Életük jó részét vízen töltötték. Ők szakemberek voltak, tudták, hogy mit kell ilyenkor tenni. Nyilván mindenki tette is a dolgát, a hozzá nem értőknek meg utasításokat adtak. Volt, aki azzal segített, hogy megkapaszkodott valamiben, hogy legalább vele ne legyen gondjuk a többieknek. Mások kezdték kimerni a vizet a csónakból. Valahogy rögzíteni kellett a kor-

mányt és így tovább. Mindenki mentette, ami menthető. A vihar azonban fokozódott és egy idő után kénytelenek voltak éppen a szakemberek megállapítani, hogy nem tudják tartani a hajót.

S akkor elhangzott az SOS. „Mentsétek meg lelkeinket!” Felébresztették Jézust, és az, amit mondanak neki, a Biblia eredeti szövegében rendkívül jól érzékelteti, hogy ez nem valami szépen megfogalmazott kérés volt, hanem szaggatott segélykiáltás. Három egymás után odadobott szó: Uram, ments meg, elveszünk! „Mester nem törődsz azzal, hogy elveszünk?”

Távirati stílusban kell ilyen helyzetben értekezni. Jézus nagy nyugalommal felkelt, s egyetlen szót mondott. Azt mondja a viharra: hallgass! Rászólt a viharra, mint akinek nincs ott keresnivalója. Egyetlen szóval: távozz, hallgass!

A folytatást így olvastuk: nagy csend lett. Elállt a szél. A tanítványok egymásra néznek és egy ilyen lát-szólag buta kérdést tesznek fel: Ki ez? Hát vele vannak már egy jó idő óta. Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmessé válik neki?

Kedves Testvérek, nem különös ez? Együtt vannak Jézussal egy ideje, és kiderül ebben a kritikus helyzetben, hogy **mégsem ismerik Őt**. Ők ébresztik fel és kérnek tőle segítséget, s amikor azt megkapják ilyen egyszerűen, ilyen isteni teljhatalommal, akkor nem értik, csodálkoznak rajta. Úgy **küzdnek, mintha** megmenthették volna a hajót. Aztán úgy **féltek, mintha** nem lett volna ott velük Jézus. A végén úgy **csodálkoznak, mintha** nem tudták volna, kit ébresztenek fel, és kitől kérnek segítséget. Ez a **mintha** mutatja a Jézus közelében élő emberek hiányosságait is.

Nem vagyunk mi is hasonlóan? Mondjuk így alázatosan: **nem ismerjük sokan és sokszor a valóságot. Nem állunk a valóság talaján.**

Sok mindent tudunk Jézusról, de Őt magát nem ismerjük igazán. Szólunk is hozzá, szoktunk imádkozni, talán, a baj esetén, a viharok kellős közepén, de nem tudjuk, kit szólítottunk meg. Tőle kérünk segítséget, de magunk sem képzeltük, hogy így tud segíteni. Tanuljuk meg ebből a Messiási jelből, hogy mi jellemzi azt, aki számol a valósággal. Mi a **valóság**, mi az,

ami ott volt a szemük előtt. Ott volt kéznél. Ami volt, de **nem számoltak vele igazán**. Vagy nem számolunk vele mi igazán. Három dolgot szeretnék hangsúlyozni ebből a jelből: 1) Kezdjük azzal, hogy nem számolunk sokszor azzal, hogy van túlsó part. 2) A másik, hogy van, amikor nem bírunk az elemekkel. 3) Van Szabadító, sőt ott van a Szabadító.

1) Sokszor nem számolunk azzal, **hogyan van tulsó part**. Sokan tényleg nem számolnak azzal, hogy a földi életünk nem más, mint átkelés a tulsó partra. Amikor a világra jöttünk, betettek minket egy kis csónakba, amit úgy hívnak: bölcső, azt meglökték ott a parton, és elindulunk egy vízen. Egyszer megérkezünk egy másik partra, szintén egy csónak formájú valamiben, amit úgy hívnak: koporsó. Ez a néhány év, vagy évtized, amit itt tölthetünk, nem más, mint egy nagy átkelés a tavon, ahol időnként vannak viharok is. Vannak gyönyörű

napsütéses csendes időszakok is. Nagy átkelés, nemcsak **valahonnan** van, hanem **valahova** is van. Nem mindegy, milyen kikötőben kötünk ki, mert **két lehetőség is van**, és ezek egyáltalán nem hasonlíthatnak egymásra. Vagy az örök élet, vagy az örök kárhozát. Isten igéje minket szeretettel figyelmeztet, hogy nem mindegy, mivel töltjük a hajókázásnak az idejét. Ha erre sosem gondolunk, hogy nem mindegy, hol fogunk kikötni, akkor rossz helyen fogunk kikötni. Vannak, akik átalusszák ezt a hajóutat és nem törődnek a véggel!

2) A másik, hogy van, amikor nem bírunk az elemekkel. Ez különösen a modern ember gögje, hogy azt hiszi, mindenén úrrá lehet, mert az ő nagy esze, az ő eszközei, műszerei, módszerei azok győzelmesé teszik minden erő felett. Meg kellett tanulniuk a tanítványoknak is, hogy van, amikor nem bírnak az elemekkel. Hiába szakemberek, hiába tapasztaltak, hiába tudják, hogyan kell kezelni egy halászbárkát, itt most akkora vihar van, hogy tehetetlenekké válnak. Egyszerűen nem bírnak vele. A lelkünkre váratlanul lecsapó viharjainkkal, meg sok minden más, ami miatt szenvedünk. Majd én leszokom, amikor akarok — mondják az alkoholista testvéreink, s nem tud leszokni. Főleg nem akkor, amikor akar. Sokszor a bennünk levő félelemviharokat sem tudjuk megállítani. A **harag**- és a **gyűlölet-vihart** sem. Már nekünk is elégünk van belőle, mert emészt minket, meg tönkretesszük miatta a környezetünket is. Kiderül, hogy ez nemcsak elhatározás kérdése: én mától nem haragszom többé rá! Na de valahányszor eszembe jut, összeugrik a gyomrom, és néha még a kezem is ökölbe szorul. **És hiába határozom el, és szeretnék, nem bírom**. Pál azt írja *Róm 7*-ben: *nem azt teszem, amit akarok, hanem azt, amit nem akarok*. Miért csinálom azt, amit nem akarok? Mert nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakó bűn — így mondja röviden. Van egy **olyan motor** bennem, amelyik néha olyan irányba visz, ahova nem szeretnék menni. Olyat **mondok**, amit jobb lett volna, ha nem mondok. Ugy **viselkedem**, ahogy nem akartam viselkedni. — A gögös ember kénytelen alázatosan tudomásul venni, hogy ezt csak egy nagyobb erővel lehet valahogy helyrehozni. De előtte elkezdünk fűhöz-fához kapkodni, és amikor az erőnk végéhez érünk, akkor, amikor már nyilvánvaló, hogy elveszünk, amikor már csak morzejeleket lehet leadni: Uram, segíts, elveszünk! Boldog ember az, aki előbb kiált már hozzá!

Ha elhiszi, hogy ez a nagyobb erő személyesen maga az Úr Jézus Krisztus, akkor eljuthat oda, mint a tanítványok, hogy felébreszti.

Először is tehát azzal kell számolnunk: van tulsó part, aztán azzal, hogy vannak olyan romboló erők, amikkel nem bírunk.

3) Van Szabadító, sőt ott van a Szabadító. Az, hogy Jézus alszik, nem azt jelenti, hogy nincs, vagy nincs jelen, vagy nem képes segíteni. Ez azt jelenti, hogy **Ő meg akarja mutatni nekünk az Ő alvásával, képességeink korlátait**, hogy utána felragyogjon az **Ő korlátlan hatalma és szeretete**. Azért alszik, hogy meglássuk: itt elveszünk. Így magunkban, ahogy vagyunk, elveszünk. Itt nincs segítség, és végre feltétel nélkül tőle fogadja el az ember a segítséget.

Ő valóban a halálból ment ki minket. Ez egy rendkívül gazdag, sokjelentésű szó, ami itt szerepel: elveszünk. Ugyanez a szó van a sokat idézett *János 3,16*-ban is, ahol azt mondja Jézus: **Úgy szerette Isten e világot, ...örök élete legyen.**

Elvész, elpusztul, örökre elszakítottatik Istentől, és emiatt kell szenvednie, ezt jelenti ez. Nem a megsemmisülést jelenti. Ebből az elveszett állapotból szabadít ki minket Jézus, **csak fel kell ébreszteni**, és el kell hangoznia ennek: **Ments meg, mert elveszünk!** Ehhez pont ezt a három dolgot kell komolyan venniük a tanítványoknak: *Jézus nélkül elvesznek, Jézus, ha alszik is, jelen van és felébredhető, és Ő feltétlenül tud segíteni. Ebből akármelyik hiányzik: nincs segítség!*

Ehhez azonban le kell mondani a gőgünkről. Ehhez el kell jutni oda: „*A bátorságom gyávaság, a bölcsességem kábaság, más nem segíthet, ha te nem, fogadj el Istenem!*” Aki ezt elmondja, az meghallja Jézus szavát: hallgass! Akkor kiderül: **Ő Úr** az elemek felett, **Úr** az ördög pusztító hatalma felett. „*Te ki bűnön, poklon, síron egyedüli győztes vagy.*”

Ezt a győztes Krisztust szólította meg a kétségbeesett ember. Egyetlen szóval megfordítja az egész helyzetet.

Összegzésül: *Ha egy mondattal kellene összefoglalni, hogy mire bátorítanék most szeretettel mindenkét, akkor ezt mondanám: kiálts Jézushoz! Úgy, ahogy eszünkbe jut. Komolyan kell venni, hogy nélküle elveszünk, hogy Ő akkor is ott van, ha alszik, vagy úgy tűnik alszik, és Ő egészen bizonyos, hogy tud segíteni.*

Imádkozzunk!

Köszönjük, megváltó Jézusunk, hogy nem szép szavakat akarsz hallani tőlünk, hanem őszinte kiáltást. Megvalljuk bűnbánattal, hogy sokszor már csak akkor kiáltunk, amikor végre látjuk, milyen nagy a baj, és nem bírunk vele. Pedig a baj kezdettől fogva olyan nagy, hogy nem bírunk vele.

Köszönjük, hogy megtudhatjuk igédből, hogy attól kezdve, hogy beléptünk ebbe az életbe, a halál felé hajózunk.

Köszönjük, ha nem kíméled is meg a benned hívőket a viharoktól, de megőrzöd a viharok közt.

Könyörgünk azokért, akik éppen most hánykolódnak keserves viharok között. Hadd tudjanak hozzád kiáltani. Indíts minket arra, hogy tudjunk mi is másokért hozzád kiáltani, hogy fontos legyen nekünk másoknak a sorsa, az örök sorsa, az üdvössége is.

Köszönjük, hogy így hozhatjuk eléd mindnyájan a személyes dolgainkat, egyházunknak, népünknek a sebeit, viharait, ismerősöknek a nyomorúságát. **Kérünk**, mutasd meg nekünk, hogy neked ma is milyen hatalmad van és milyen szeretettel válaszolsz a kiáltásra. Ámen.

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

*Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői*

ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAP

Zimbabwe 2020. március 6.

Helyszín:

Időpont:

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Vallásközi Dialógus Bizottságának nyílt ülése

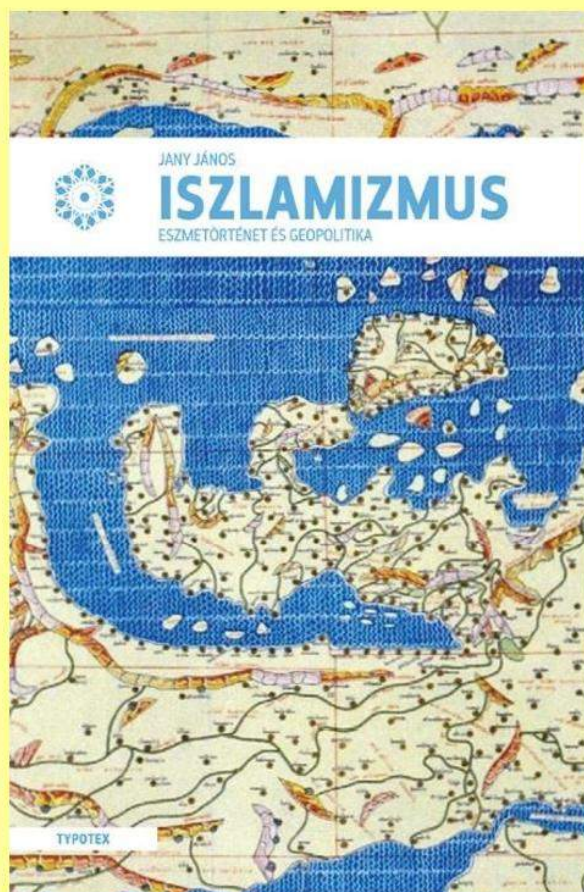
Iszlám jog, iszlamizmus – problémák és kilátások

Előadó: Dr. Jany János

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának docense,
a Nemzetközi Tanulmányok Tanszék vezetője

2020. március 30. hétfő 11 óra

MEÖT-székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt 3.

Kedves Testvérek!

Szeretettel hívunk benneteket ez évi lelkészi (és munkatársi) missziói konferenciánkra, amelyet

Révfülöpön az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban tartunk

2020. június 22-26. között
(8253 Révfülöp, Füredi út 1.)

Szokásunkhoz híven, idén is június utolsó hetében tartjuk missziói-lelkészi konferenciánkat Révfülöpön. Az érkezőket június 22-én, hétfőn délután 14:00 óra után várjuk, melyre természetesen munkatársaitokat is szívesen látjuk. Közös programunk hétfőn vacsorával kezdődik, és pénteken ebéddel fejeződik be. A 2020-as év központi igéje és témája:

**„Viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra!” (Apostolok cselekedetei 20,28.)
Lelkigondozó és lelkigondozott vagyok**

Pál apostol egyértelművé teszi számunkra, hogy a nyájra vigyázni kell. Azonban itt másról is szó van ebben az igében, mint a nyájra való vigyázásról. Azt is nyilvánvalóvá teszi, hogy magunkra is vigyázni kell. A lekipásztornak tehát figyelnie kell önmagára, gondoznia kell saját lelkét is. Csak akkor leszünk képesek igazi lelki gondozásra, ha lelkileg mi is rendben vagyunk.

A konferencia lényege, hogy a mindennapos szolgálton és az egyéni személyes Biblia tanulmányozáson túl egy tematika mentén felépített felkészítőn a kötött előadások mellett, kötetlen beszélgetések és tapasztalatcserék alakuljanak ki az öt nap folyamán.

A konferencián az igetannulmányokat, a délelőtti előadásokat és csoportfoglalkozásokat református, evangélikus, baptista, pünkösdi, metodista lelkipásztorok tartják.

Kérjük, hogy imádsággal készüljete konferenciánkra, hogy a Szentlélek segítségével épüljünk és tanuljunk egymás tapasztalatából.

Ócsa, 2020. február 4.

A szervezők nevében:

Nemeshegyi Zoltán
MEÖT Missziói
Bizottság elnök sk.

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK
ÖKUMENIKUS TANÁCSA MISSZIÓI ÉS
EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGA

**ÖKUMENIKUS
LELKÉSZI ÉS
MUNKATÁRSI
KONFERENCIÁT
SZERVEZ**

RÉVFÜLÖP, 2020. JÚNIUS 22-26.

JELENTKEZÉS ÉS RÉSZLETEK:
[HTTP://MEOT.HU/INDEX.PHP](http://meot.hu/index.php)
/MISSZIO-M

További információk: <http://meot.hu/index.php/misszio-m>.

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI/MUNKATÁRSI KONFERENCIA
RÉVFÜLÖP, ORDASS LAJOS OKTATÁSI KÖZPONT
2020. JÚNIUS 22-26.

„Viseljetek gondot magatokra és az egész nyájjal” (Apostolok cselekedetei 20, 28.)
Lelkigondozó és lelkigondozott vagyok

CSOPORTVEZETŐK:

Szeverényi János, Prókai Árpád, Pintér Imre, Gyurkó József, Nemeshegyi Zoltán

Hétfő

16.00-tól érkezés, szoba elfoglalása
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés:
Durkó István baptista lelkipásztor, Magyarországi
Baptista Egyház missziói igazgató

Kedd

8.00 Imaközösség:
Dani Eszter református lelkipásztor,
Magyarországi Református Egyház missziói
irodavezető
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány:
Lórik Levente baptista lelkipásztor
Ézsaiás mint lelkigondozó
10.00 Szünet
10.30 Előadás:
Johann Gyula evangélikus lelkész, mentálhigiénés
szakember – A lelkipásztor, mint lelkigondozó és
lelkigondozott
11.20 Szünet
11.50 Fórum
12.30 Ebéd
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés:
Pintér Imre pümkösi lelkipásztor, az Magyar
Pümkösi Egyház alelnöke

Szerda

8.00 Imaközösség:
Szeverényi János, a Magyarországi Evangélikus
Egyház országos missziói lelkésze
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány: Dr. Barta Zsolt, Pápai
Református Teológiai Akadémia, főiskolai
docens –
Pál, mint lelkigondozó
10.00 Szünet
10.30 Előadás: Reimer Márta, baptista pszichológus
– A személyes lelki higiénia, és a család
11.20 Szünet
11.50 Fórum
12.30 Ebéd
13.00 Fakultatív kirándulás
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés: Dani Eszter református
lelkipásztor, Magyarországi Református Egyház
missziói irodavezető

Csütörtök

8.00 Imaközösség: Gyurkó József methodista
lelkipásztor
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány: Dr. Bácskai Károly, a
Evangélikus Hittudományi Egyetem teológiai
tanára Jézus, mint lelkigondozó
10.00 Szünet
10.30 Előadás: Nagy Márta, református, középiskolai
magyar-vallás tanár –
Az ifjúság lelkigondozása
11.20 Szünet
11.50 Fórum
12.30 Ebéd
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés:
Dr. Bácskai Károly evangélikus lelkész, az
Evangélikus Hittudományi Egyetem teológiai
tanára

Péntek

8.00 Imaközösség:
Nemeshegyi Zoltán baptista lelkipásztor,
Baptista Teológiai Akadémia főiskolai
docense
8.30 Reggeli
9.15 Úrvacsorai istentiszteletet előkészítő elmélkedés
Hajdú Zoltán Levente református lelkipásztor
10.00 Szünet
10.30 Úrvacsorai istentisztelet:
Gyurkó József, methodista lelkipásztor
12.00 Ebéd – elutazás